

UREDBA SAVJETA (EEZ) br. 3922/91

od 16. decembra 1991. godine

o usklađivanju tehničkih zahtjeva i administrativnih procedura u oblasti civilnog vazduhoplovstva

Član 1

1. Ova Uredba se primjenjuje na usklađivanje tehničkih zahtjeva i administrativnih procedura u oblasti sigurnosti civilnog vazduhoplovstva u odnosu na operacije i održavanje vazduhoplova, kao i lica i organizacija koje su uključene u te poslove.
2. Usklađeni tehnički zahtjevi i administrativne procedure iz stava 1 primjenjuju se na sve vazduhoplove kojima operacije izvode operatori kako je utvrđeno u članu 2(a), bez obzira jesu li registrovani u državi članici ili trećoj zemlji.
3. Podrazumijeva se da primjena ove Uredbe na aerodrom Gibraltar ne dovodi u pitanje respektivne zakonske pozicije Kraljevine Španije i Ujedinjenog Kraljevstva u odnosu na spor po pitanju suvereniteta nad teritorijom na kojoj se aerodrom nalazi.
4. Primjena ove Uredbe na aerodrom Gibraltar se suspenduje dok aranžmani sadržani u Zajedničkoj izjavi koju su sačinili ministri vanjskih poslova Kraljevine Španije i Ujedinjenog Kraljevstva ne stupe na snagu 2. decembra 1987. godine. Vlade Španije i Ujedinjenog Kraljevstva dužne su da obavijeste Savjet o danu započinjanja tih operacija.

Član 2

Pojmovi u ovoj uredbi imaju sljedeće značenje:

- (a) „operator“ je fizičko lice sa mjestom boravka u državi članici ili pravno lice osnovano u državi članici koje koristi jedan ili više vazduhoplova u skladu sa propisima koji se primjenjuju u toj državi članici, ili vazdušni prevoznik iz Zajednice kako je definisano u zakonodavstvu Zajednice;
- (b) „proizvod“ je civilni vazduhoplov, motor, elisa ili uređaj;
- (c) „uređaj“ je bilo koji instrument, oprema, mehanizam, aparat ili dodatna oprema koji se koristi ili namjerava da se koristi prilikom leta vazduhoplova, ugrađen ili namjerava se njegova ugradnja u, ili pričvršćen na, civilni vazduhoplov, ali nije sastavni dio zmaja vazduhoplova, motora ili elise;
- (d) „komponenta“ je materijal, dio ili podsklop koji nije obuhvaćen značenjima izraza u (b) ili (c) namijenjen za korišćenje u civilnom vazduhoplovu, motorima, elisama ili uređajima;
- (e) „certifikacija“ (proizvoda, usluge, organizacije ili lica) je bilo koji oblik pravnog priznanja da je taj proizvod, usluga, tijelo ili lice usaglašen sa primjenljivim zahtjevima. Takva certifikacija sastoji se iz dva postupka:

- (i) postupak provjere da je u tehničkom smislu proizvod, usluga, organizacij a ili lice usaglašen sa primjenljivim zahtjevima; ovaj postupak se naziva „donošenje tehničkih nalaza (*technical findings*)“;
 - (ii) postupak formalnog priznanja te usaglašenosti sa primjenljivim zahtjevima izdavanjem certifikata, licence, odobrenja ili drugog dokumenta kako se to zahtijeva u skladu sa nacionalnim zakonom i procedurama; ovaj postupak se naziva „donošenje pravnih nalaza (*legal findings*)“;
- (f) „održavanje“ su sve inspekcije, servisiranje, modifikacije i popravke tokom radnog vijeka vazduhoplova koje su potrebne kako bi se obezbijedilo da vazduhoplov ostane usaglašen sa uvjerenjem o tipu i posjeduje visok nivo sigurnosti u svim okolnostima; ovo posebno uključuje modifikacije nametnute od strane vlasti koje su strana aranžmana iz (h) u skladu sa konceptima provjere plovidbenosti;
- (g) „nacionalna varijanta“ je nacionani zahtjev ili pravilo koje je nametnula država pored ili umjesto JAR-a;
- (h) „aranžmani“ su aranžmani koji su sačinjeni pod okriljem Evropske konferencije civilnog vazduhoplovstva (ECAC) za saradnju po pitanju izrade i implementacije zajedničkih zahtjeva u svim oblastima u odnosu na sigurnost i sigurne operacije vazduhoplova. Ovi aranžmani su istaknuti u Aneksu I;
- (i) „Vlast“ u Aneksu III je nadležna vlast koja je dodijelila certifikat vazdušnog operatora (AOC).

Član 3

1. Ne dovodeći u pitanje član 11, zajednički tehnički zahtjevi i administrativne procedure koje se primjenjuju u Zajednici u odnosu na komercijalni prevoz avionom su navedeni u Aneksu III.
2. Upućivanje na Odjeljak M Aneksa III ili bilo koju od njenih odredbi odnosi se na Dio-M Uredbe Komisije (EZ) br. 2042/2003 od 20. novembra 2003. godine o kontinuiranoj plovidbenosti vazduhoplova i vazduhoplovnih proizvoda, djelova i uređaja, kao i na odobrenje organizacija i osoblja koje je uključeno u ove poslove ili njene relevantne odredbe.

Član 4

1. U odnosu na oblasti koje nisu obuhvaćene Aneksom III, zajednički tehnički zahtjevi i administrativne procedure se usvajaju na osnovu člana 80(2) Ugovora. Komisija, ukoliko je odgovarajuće i što je ranije moguće, dostavlja prikladne predloge u ovim oblastima.
2. U iščekivanju predloga iz stava 1 države članice mogu da primijene relevantne odredbe svojih postojećih nacionalnih regulativa.

Član 5

Države članice obezbjeđuju da njihove odgovorne civilne vazduhoplovne vlasti ispunjavaju uslove za članstvo u JAA navedeno u aranžmanima i bezuslovno potpisuju te aranžmane prije 1. januara 1992. godine.

Član 6

Vazduhoplovima kojima se obavljaju operacije u skladu sa ovlašćenjem izdatim od strane države članice u saglasnosti sa zajedničkim tehničkim zahtjevima i administrativnim procedurama, mogu da se obavljaju operacije u istim uslovima u drugim državama članicama, bez daljih tehničkih zahtjeva ili evaluacije od strane tih država članica.

Član 7

Države članice priznaju certifikaciju koju je u skladu sa ovom Uredbom druga država članica, ili tijelo koje djeluje u njeno ime, dalo tijelima ili licima koja su pod njenom nadležnošću, a koja su povezana sa održavanjem proizvoda i operacijom vazduhoplova.

Član 8

1. Odredbe članova 3 do 7 ne sprečavaju države članice da neodložno reaguju na sigurnosni problem koji uključuje proizvod, lice ili organizaciju koji podliježu ovoj Uredbi.

Ukoliko je sigurnosni problem rezultat neadekvatnog nivoa sigurnosti koji je predviđen zajedničkim tehničkim zahtjevima i administrativnim procedurama, država članica je dužna bez odlaganja da obavijesti Komisiju i druge države članice o preduzetim mjerama i razlozima za njihovo preduzimanje.

Komisija odlučuje, u skladu sa procedurom iz člana 12(2), da li neadekvatni nivo sigurnosti ili nedostatak u zajedničkim tehničkim zahtjevima i administrativnim procedurama opravdava kontinuiranu primjenu mjera koje su usvojene u skladu sa prvim podstavom ovog stava. U takvom slučaju, Komisija takođe preduzima neophodne korake da bi izmijenila i dopunila predmetne zajedničke tehničke zahtjeve i administrativne procedure u skladu sa članom 4 ili članom 11. Ukoliko utvrdi da su mjere država članica neopravdane, ona te mjere ukida.

2. Država članica može da odobri izuzeća od tehničkih zahtjeva i administrativnih procedura navedenih u ovoj Uredbi u slučaju nepredviđenih hitnih operativnih okolnosti ili operativnih potreba ograničenog trajanja.

Komisija i druge države članice obavještavaju se o svim izuzećima koja se daju uzastopno ili na period duži od dva mjeseca.

Kada su Komisija i druge države članice obaviještene o izuzećima datim od strane države članice u skladu sa drugim podstavom, Komisija će ispitati da li su izuzeća u saglasnosti sa sigurnosnim ciljevima ove Uredbe ili bilo kojim drugim relevantnim pravilom zakonodavstva Zajednice.

Ako Komisija utvrdi da data izuzeća nisu u saglasnosti sa sigurnosnim ciljevima ove Uredbe ili bilo kojim drugim relevantnim pravilom zakonodavstva Zajednice, ona odlučuje o zaštitnim mjerama u skladu sa procedurama iz člana 12a.

U takvom slučaju, predmetna država članica ukida izuzeće.

3. U slučajevima kada se sigurnosni nivo ekvivalentan onom koji se ostvaruje primjenom zajedničkih tehničkih zahtjeva i administrativnih procedura istaknutih u Aneksu III može postići pomoću drugih sredstava, države članice mogu, bez diskriminacije na osnovu nacionalnosti aplikanta i imajući u vidu potrebu da se ne naruši konkurentnost, da daju odobrenje koje odstupa od ovih odredbi.

U takvim slučajevima predmetna država članica je dužna da obavijesti Komisiju o svojoj namjeri da izda to odobrenje, razlozima za to i propisanim uslovima kako bi se obezbijedilo postizanje ekvivalentnog nivoa sigurnosti.

Komisija, u periodu od tri mjeseca poslije obavještenja od strane države članice, započinje proceduru iz člana 12(2) da bi odlučila da li predloženo odobrenje mjere može da se dozvoli.

U takvom slučaju, Komisija je dužna da obavijesti o svojoj odluci sve države članice, koje imaju pravo da primjenjuju tu mjeru. Relevantne odredbe Aneksa III takođe mogu da se mijenjaju i dopunjavaju u skladu sa članom 11, kako bi prikazale tu mjeru.

Članovi 6 i 7 primjenjuju se na predmetnu mjeru.

4. Bez obzira na odredbe stavova 1, 2 i 3, država članica može da usvoji ili zadrži odredbe u odnosu na OPS 1.1105 tačka 6, OPS 1.1110 tačke 1.3 i 1.4.1, OPS 1.1115, i OPS 1.1125 tačka 2.1 Odjeljka Q u Aneksu III dok se ne uspostave pravila Zajednice zasnovana na naučnom znanju i najboljim praksama.

Država članica je dužna da obavijesti Komisiju o odredbama koje je odlučila da zadrži.

Za nacionalne odredbe koje odstupaju od odredbi OPS 1 iz prvog podstava, koje države članice namjeravaju da usvoje nakon dana primjene Aneksa III, Komisija, u periodu od tri mjeseca poslije obavještenja od strane države članice, započinje proceduru iz člana 12(2) kako bi odlučila da li su ove odredbe u saglasnosti sa sigurnosnim ciljevima ove Uredbe i drugim pravilima prava Zajednice, kao i da li se mogu primjenjivati.

U takvom slučaju, Komisija obavijestava o svojoj odluci sve države članice, koje imaju pravo da primjenjuju tu mjeru. Relevantne odredbe Aneksa III mogu takođe da se mijenjaju i dopunjavaju u skladu sa članom 11, kako bi prikazale tu mjeru.

Članovi 6 i 7 primjenjuju se na predmetnu mjeru.

Član 8a

1. Do 16. januara 2009. godine, Evropska agencija za sigurnost vazdušnog saobraćaja će zaključiti naučnu i medicinsku procjenu odredbi Odjeljka Q i, ukoliko je relevantno, Odjeljka O Aneksa III.

2. Ne dovodeći u pitanje član 7 Uredbe (EZ) br. 1592/2002 Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. jula 2002. godine o zajedničkim pravilima u oblasti civilnog vazduhoplovstva i osnivanju Evropske agencije za sigurnost vazdušnog saobraćaja, Evropska agencija za sigurnost vazdušnog saobraćaja pomaže Komisiji u sačinjavanju predloga za modifikaciju primjenljivih tehničkih odredbi Odjeljka O i Odjeljka Q Aneksa III.

Član 9

Države članice preduzimaju neophodne korake da bi koordinisali svoje istraživačke programe kako bi unaprijedili sigurnost civilnih vazduhoplova i njihovih operacija i obavijestili Komisiju o tome. Nakon konsultovanja država članica, Komisija može da preduzme bilo koju relevantnu inicijativu da bi promovisala takve nacionalne istraživačke programe.

Član 10

Države članice su dužne da obavijeste Komisiju o:

- (a) svim novim ili izmijenjenim i dopunjenim zahtjevima ili procedurama sačinjenim ili usvojenim u skladu sa procedurama propisanim u Aranžmanima; i
- (b) svim modifikacijama Aranžmana; i
- (c) rezultatima konsultacija sa industrijom i drugim zainteresovanim tijelima.

Član 11

1. Mjere, osmišljene da se izmijene i dopune ne-suštinski elementi ove Uredbe dopunjavajući je, koje su neophodne shodno naučnom i tehnološkom napretku i kojima se mijenjaju i dopunjavaju zajednički tehnički zahtjevi i administrativne procedure navedeni u Aneksu III, usvajaju se u skladu sa regulatornom procedurom sa kontrolom iz člana 12(3). U hitnim slučajevima, Komisija može da poštuje hitnu proceduru iz člana 12(4).

2. Kada izmjene i dopune iz stava 1 sadrže nacionalnu varijantu za državu članicu, Komisija, poštujući proceduru propisanu članom 12(3), odlučuje da li da uključi tu varijantu u zajedničke tehničke zahtjeve i administrativne procedure.

Član 12

1. Komisiji pomaže Komitet za vazduhoplovnu sigurnost (*Air Safety Committee*) (u daljem tekstu. Komitet).

2. Kada se upućuje na ovaj stav, primjenjuju se članovi 5 i 7 Odluke 1999/468/EZ, imajući u vidu odredbe njenog člana 8.

Period propisan članom 5(6) Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

3. Kada se upućuje na ovaj stav, primjenjuju se član 5a(1) do (4), i član 7 Odluke 1999/468/EZ, imajući u vidu odredbe njenog člana 8.

4. Kada se upućuje na ovaj stav, primjenjuju se član 5a(1), (2), (4) i (6), i član 7 Odluke 1999/468/EZ, imajući u vidu odredbe njenog člana 8.

Član 12a

Kada se upućuje na ovaj član, primjenjuje se zaštitna procedura propisana članom 6 Odluke 1999/468/EZ.

Prije donošenja odluke, Komisija se konsultuje sa Komitetom.

Period propisan članom 6(b) Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

Kada država članica uputi odluku Komisije Savjetu, Savjet, kvalifikovanom većinom, može da donese drugačiju odluku u periodu od tri mjeseca.

Član 13

1. Države članice se međusobno pomažu u implementiranju ove Uredbe i praćenju njene implementacije.

2. Kao dio uzajamne pomoći iz stava 1 nadležne vlasti država članica redovno razmjenjuju sve raspoložive informacije o:

- kršenjima ove Uredbe od strane lica koja nisu rezidenti i kaznama nametnutim u tom pogledu,
- kaznama koje je država članica nametnula svojim rezidentima u pogledu takvih kršenja počinjenih u drugim državama članicama.

Član 14

Ova Uredba stupa na snagu 1. januara 1992. godine.

Ova Uredba obavezujuća je u cjelini i neposredno se primjenjuje u svim državama članicama.

ANEKS I

Aranžmani iz člana 2 (1) (h)

„Aranžmani koji se odnose na izradu, prihvatanje i implementaciju Zajedničkih vazduhoplovnih zahtjeva – *Joint Aviation Requirements* (JAR)“, zaključen na Kipru 11. septembra 1990. godine.
